

223

Besluit van 4 april 1981, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 16 september 1980, nr. AB80/U1740, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530);

De Raad van State gehoord (advies van 29 oktober 1980, nr. 801022/9);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 maart 1981, nr. AB80/2186, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 2, eerste lid, wordt:

1. het gestelde achter f geplaatst achter de letter g;

2. tussen het gestelde achter e en g opgenomen:

f. de voorzitter en de leden van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.

B. Aan artikel 16 wordt een derde lid toegevoegd, luidend:

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan andere functies, die met de in het eerste lid genoemde functies vergelijkbaar zijn, daarmee voor de toepassing van dit artikel gelijk stellen.

C. Artikel 33a wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid wordt gelezen:

Indien de ambtenaar een vaste vergoeding ontvangt uit de functie waarvoor hem het in het eerste lid bedoelde verlof wordt verleend, wordt op zijn bezoldiging een inhouding toegepast over de tijd, dat hij het verlof geniet. Deze inhouding gaat hetgeen hij geacht kan worden te ontvangen als vaste vergoeding voor de met het verlof overeenkomende tijd in de bedoelde functie niet te boven.

2. Het derde lid wordt vervangen door:

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan nadere regels ter uitvoering van de vorige leden vaststellen.

D. Aan artikel 96a wordt een derde lid toegevoegd luidend:

3. Het eerste lid vindt eveneens toepassing voor de ambtenaar, die ophoudt een functie te bekleden, bedoeld in artikel 16, derde lid, van dit besluit.

ARTIKEL II

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 9, vierde lid vervalt.

B. Artikel 30c wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid wordt gelezen:

Indien de werknemer een vaste vergoeding ontvangt uit de functie waarvoor hem het in het eerste lid bedoelde verlof wordt verleend, wordt op zijn loon een inhouding toegepast over de tijd, dat hij het verlof geniet. Deze inhouding gaat hetgeen hij geacht kan worden te ontvangen als vaste vergoeding voor de met het verlof overeenkomende tijd in de bedoelde functie niet te boven.

2. Het derde lid wordt vervangen door:

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan nadere regels ter uitvoering van de vorige leden vaststellen.

3. Toegevoegd wordt een vierde lid, luidend:

4. Het bepaalde in artikel 1638 nn, tweede en derde lid, van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, met uitzondering van artikel I, onder C, en artikel II, onder B, welke in werking treden op een door Ons te bepalen tijdstip.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 18 september 1980, Stb. 544.

Het advies van de Raad van State wordt openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant van 18 mei 1981, nr. 92.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Lage Vuursche, 4 april 1981

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. Wiegel

Uitgegeven de *twaalfde* mei 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

NOTA VAN TOELICHTING

De wijzigingen welke in bijgaand ontwerp met betrekking tot het Algemeen Rijksambtenarenreglement (A.R.A.R.) en het Arbeidsovereenkomstenbesluit (A.O.B.) worden voorgesteld, hebben in hoofdzaak betrekking op een aanpassing van de bepalingen, welke van toepassing zijn in de gevallen dat ambtenaren en arbeidscontractanten zijn verkozen of benoemd in publiekrechtelijke collegies.

1. Aan een ambtenaar, die de functie van lid van Gedeputeerde Staten van een provincie, van wethouder van een gemeente of van lid van het Dalgelijks Bestuur van het Openbaar Lichaam Rijnmond heeft aanvaard en in verband daarmee van de waarneming van zijn ambt wordt ontheven, wordt ingevolge artikel 16, eerste lid, A.R.A.R. een non-activiteitswedde toegekend op de voet van enkele bepalingen van de zogenaamde Non-activiteitswet (Stb. 1923, 364). Door ontwikkelingen op het terrein van de bestuurlijke organisatie van de laatste tijd ontstaan er andere bestuursorganen dan de hiervoor met name genoemde, waarbij naar aard en omvang in feite met de zojuist genoemde functies overeenkomende functies voorkomen.

Naar de mening van de ondergetekende is het wenselijk aan de ambtenaren die dergelijke functies wensen te aanvaarden de mogelijkheid te geven dit op dezelfde rechtspositionele basis te doen als geldt voor degenen bedoeld in artikel 16 A.R.A.R. Aangezien het echter niet wel mogelijk is van de bedoelde bestuurscolleges een algemeen voldoende omschrijving te geven, wordt in artikel I, onder B van het ontwerp voorgesteld aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid te verlenen de functies aan te wijzen.

Voorts wordt in artikel I, onder D, van het ontwerp voorgesteld het bepaalde in artikel 96a, eerste lid A.R.A.R. toepassing te doen vinden in bovenbedoelde gevallen. Op die wijze wordt bereikt dat aan de ambtenaar, die ophoudt een functie te bekleden als waarvan hier sprake is en die naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag kan worden verleend met, zoals in artikel 100 A.R.A.R. is bepaald, aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959.

2. Ingevolge artikel 33a A.R.A.R. wordt – tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten – aan een ambtenaar die in een publiekrechtelijk college is benoemd of verkozen, voor het bijwonen van vergaderingen daarvan en voor het verrichten van daarmee samenhangende werkzaamheden zo nodig buitengewoon verlof verleend. Het gaat hier dus om gevallen, waarin de werkzaamheden voor publiekrechtelijke collegies als een nevenfunctie kunnen worden gezien. Het bedoelde verlof kan volgens het tweede lid van genoemd artikel worden verleend met behoud van gehele of gedeeltelijke bezoldiging. Deze bepaling, die de betrokken ambtenaar aanspraak geeft op behoud van althans een gedeelte van zijn ambtelijke bezoldiging over de tijd, dat hij verlof geniet, dateert uit de tijd dat er geen of slechts een zeer bescheiden vergoeding werd toegekend in verband met het lidmaatschap van de hier bedoelde collegies. Nu echter bij besluit van 23 november 1976 (Stb. 621) voor een belangrijke categorie van de functies, waarop artikel 33a A.R.A.R. doelt, namelijk het lidmaatschap van gemeenteraden, een adequaat te achten vergoeding wordt toegekend, wordt het wenselijk geacht het mogelijk te maken dat volledige inhouding op de ambtelijke bezoldiging wordt toegepast over de tijd dat men buitengewoon verlof geniet. Anders zou een ongemotiveerde cumulatie van inkomsten kunnen ontstaan, doordat ambtelijke bezoldiging wordt genoten over de tijd van het verlof, die wordt besteed aan werkzaamheden waarvoor overigens op zichzelf een voldoende financiële tegemoetkoming wordt gegeven. Hiertoe strekt de wijziging voorgesteld in artikel I, onder C, punt 1 van het ontwerp in de eerste plaats. Voorts moge daarbij nog het volgende worden aangetekend.

Bij de toepassing van het huidige artikel 33a A.R.A.R. was het in de rijksdienst veelal praktijk, dat een inhouding op de ambtelijke bezoldiging, voor zover deze plaatshad, in elk geval werd gelimiteerd tot het bedrag dat de

ambtenaar ontving voor de nevenwerkzaamheden ten behoeve van het publiekrechtelijke college. Het motief hiervoor was, dat uit een oogpunt van algemeen belang aan een ambtenaar in ieder geval geen financiële belemmeringen in de weg zouden worden gelegd tot het deelnemen aan de werkzaamheden van publiekrechtelijke colleges. Ook nu de vergoedingen daarvoor op een hoger peil zijn gebracht zal het niettemin in bepaalde gevallen kunnen voorkomen, dat een volledige inhouding op de bezoldiging naar evenredigheid van de verzuimde tijd in de ambtelijke functie meer bedraagt dan de naar die tijdsduur herleide vergoeding voor de werkzaamheden ten behoeve van het bestuurscollege. Naar het oordeel van de ondergetekende ware in zulke gevallen de inhouding op de ambtelijke bezoldiging te beperken. Deze bedoeling is eveneens tot uitdrukking gebracht in de voorgestelde bepaling van artikel I, onder C, punt 1.

3. In het huidige derde lid van artikel 33a A.R.A.R. wordt bepaald, dat indien het verlof in verband met werkzaamheden voor publiekrechtelijke colleges voor de dienst kosten ten gevolge heeft, deze voor de helft ten laste van de ambtenaar kunnen worden gebracht. Het is in de praktijk gebleken, dat deze bepaling overbodig is, zodat moge worden voorgesteld haar te doen vervallen. Dit voorstel is vervat in artikel I, onder C, punt 2, tevens inhoudend dat een nieuw derde lid wordt opgenomen, waarin aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid wordt gegeven ter uitvoering van het artikel nadere voorschriften te geven. Mede met het oog op een uniforme handelwijze in de rijksdienst, moet het wenselijk worden geacht normen aan te geven met behulp waarvan het deel van de vaste vergoeding kan worden vastgesteld, dat geacht kan worden te corresponderen met de als gevolg van op aanvraag verleend verlof werkelijk verzuimde tijd in de ambtelijke functie.

4. Het voorstel in artikel II onder A vloeit voort uit de inwerkingtreding op 17 juli 1980 van de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de burgerlijke openbare dienst (Wet van 2 juli 1980, Stb. 384). Deze wet, houdende de aanpassing van de Nederlandse wetgeving op het terrein van het overheids personeelsbeleid met het oog op de E.G.-richtlijn d.d. 10 februari 1975 inzake de gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers en de richtlijn van 9 februari 1976 inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de arbeid, is ook van toepassing op de arbeidscontractanten in rijksdienst.

Zoals reeds is medegedeeld in de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van wet inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de burgerlijke openbare dienst, kan bijgevolg artikel 9, vierde lid van het A.O.B. nu komen te vervallen. De daarin voorkomende van toepassing-verklaring van artikel 1637 ij van het Burgerlijk Wetboek, – waarin voor werknemers in de particuliere sector de gelijke behandeling van mannen en vrouwen is geregeld –, van nut zolang voor de burgerlijke openbare dienst op dit terrein nog geen regeling was getroffen, is nu overbodig geworden.

5. In artikel II, onder B, wordt voorgesteld in het Arbeidsovereenkomstenbesluit overeenkomstige wijzigingen aan te brengen als hiervoor onder de punten 2 en 3 voor het Algemeen Rijksambtenarenreglement zijn toegelicht. De toevoeging van het vierde lid aan artikel 30c A.O.B. beoogt de arbeidscontractant een zelfde bescherming te bieden als aan de werknemer wordt geboden in het tweede en derde lid van artikel 1638 nn van het Burgerlijk Wetboek, zoals deze zijn vervat in het onlangs door de Staten-Generaal aangevaarde wetsontwerp 13966.

6. Ten slotte wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt in artikel I, onder A, voor te stellen, in het Algemeen Rijksambtenarenreglement te bepalen, dat de voorzitter en de leden van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeeringsbeleid voor de toepassing van dit reglement niet als ambtenaren worden beschouwd. Ten aanzien van hen is een afzonderlijke rechtspositieregeling tot stand gekomen bij het Rechtspositiebesluit W.R.R. (Stb. 1976, 436). Met de voorgestelde bepaling zal worden bereikt, dat er geen onzekerheid of misverstand kan ontstaan met betrekking tot het al dan niet van toepassing

zijn van andere bepalingen van het A.R.A.R. dan die waarvan het Rechtspositiebesluit W.R.R. duidelijk afwijkt.

7. In verband met het vaststellen van nadere voorschriften als onder punt 3 is toegelicht, is een exacte datum van inwerkingtreding van artikel I, onder C, en artikel II, onder B thans niet aan te geven.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. Wiegel